

лѣкълъ съ себе си хиляди хора и скъпоценния си товаръ.

Интересно е, че по-голѣмата частъ отъ спасенитѣ пѣтници при такива корабокрушения сж най-често неопитни плувци. Какъ се обяснява това? Обикновенно ония, които не знаятъ да плуватъ, като се страхуватъ отъ водата, дочакватъ винаги да се спуснатъ спасителнитѣ лодки, или пъкъ гледатъ винаги да се заловятъ за нѣщо, което плува, — буре или сандѣкъ надъ водата. Опитнитѣ ловци вършатъ тъкмо обратното. Като се надѣватъ на силитѣ и знанието да плуватъ, тѣ се хвърлятъ още първата минута въ водата, но като се борятъ съ вълнитѣ и като се напоятъ дрехитѣ имъ съ вода, силитѣ имъ ослабватъ и тѣ неминуемо ставатъ жертва на стихията.

Страшни сж буритѣ въ Тихия океанъ. Рѣдко параходъ, непригоденъ за тѣзи мѣста, може да издържи на свирепитѣ урагани. Преди нѣколко години французкия параходъ „Св. Елена“ билъ сваренъ отъ единъ тайфунъ до островъ Беранда (отъ Соломоновитѣ острови въ Тихия океанъ). Следъ нѣколко часова борба параходътъ билъ блѣснатъ отъ вълнитѣ съ такава сила къмъ брѣга, че на нѣколко стотинѣ метра навжтре въ острова били намѣрени само парчета отъ него. Разбира се всичко живо било смазано. Нѣколко души, тежко ранени, които били спасени отъ туземцитѣ, разправятъ ужасни нѣща, които не се поддаватъ на описание.

„Света Елена“ билъ хубавъ тримачтовъ платноходъ, снабденъ съ два яки газови мотора. Така, че той можелъ при лошо време да се движи съ голѣма скоростъ безъ платна съ помощта на мо-